

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5247/2020
26.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Славица Крупез, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж рр 321/2020 од 15.07.2020. године, у седници одржаној 26.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж рр 321/2020 од 15.07.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж рр 321/2020 од 15.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 273/19 од 09.03.2020. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, исплати потраживање чија је висина утврђена Закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку Ст. 3/06 од 14.05.2007. године, у износу од 308.541,02 динара, са законском затезном каматом почев од 24.05.2019. године, као дана подношења тужбе, па до коначне исплате, на терет буџетских средстава Републике Србије, а у оквиру средстава која су намењена покрићу текућих расхода Привредног суда у Чачку, осим средстава намењених за запослене и текуће одржавање објеката и опреме. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужилце у делу којим је тражила да се обавезе тужена да јој на износ досуђен ставом првим изреке плати законску затезну камату почев од 14.05.2007. године, до 24.05.2019. године, као неоснован. Трећим ставом изреке, обавезана је тужена да тужилци на име трошкова парничног поступка исплати износ од 25.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде, до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж рр 321/2020 од 15.07.2020. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14 и 87/18).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади на име новчаног обештећења за имовинску штету која је тужили изазвана повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Чачку Ст 4/2010, којом је утврђено да је тужбени захтев основан, а тужена обавезана да наведену накнаду плати тужили са припадајућом каматом. О овом праву тужиле и о висини тражене накнаде, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе, нити новим тумачењем права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари тужба је поднета дана 24.05.2019. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 308.541,02 динара. Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем вредност предмета спора не прелази динарску

противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**